

[Vagn Bro.]

det mig, at vi, nu da et udvalg i virkeligheden er kommet med en enstemmig indstilling, hvor der egentlig kun kan være små enkeltheder at drøfte, meget snart bør afslutte denne debat. Jeg tror, vi kan være tilfreds med det resultat, vi her har set af den nye grundlov. Det er jo en ny institution, men jeg tror, jeg tør sige, at ude i befolkningen er ombudsmanden og ombudsmandsinstitutionen allerede forankret på en sådan måde, at folket vil ikke laste folketinget, om det sletter den uforståelige sondring mellem hans beføjelser over for statsmyndigheder og over for kommunale myndigheder, når det sker på en sådan måde, at det kommunale selvstyre bliver respekteret.

Derfor anbefaler jeg dette lovforslag.

Ninn-Hansen: For et parti, der lægger afgørende vægt på det kommunale selvstyre, er det selvsagt betænkeligt at medvirke til gennemførelse af en lovgivning, hvis det foreliggende lovforslag kan opfattes som en begrænsning af det kommunale selvstyre. Det konservative folkeparti er stærk tilhænger af det kommunale selvstyre, lægger vægt på dets opretholdelse og på det ansvar, der følger hermed. Vi har derfor også, da tanken om denne udvidelse af ombudsmandsloven opstod, fremført visse betænkeligheder og fremsat ønske om, at lovens indhold bliver således, at der ikke foretages noget angreb på det kommunale selvstyre gennem et angreb på de kommunale repræsentanters ret til at disponere alene med ansvar over for dem, der har valgt dem til kommunalbestyrelsen.

Når mit parti har kunnet tilslutte sig tanken om, at den kommunale forvaltning henføres under ombudsmandens virksomhedsområde, skyldes det navnlig to afgørende argumenter. Det ene er, at vi hermed kan opfylde det, der er meningen med hele ombudsmandsinstitutionen: at enhver borger her i landet skal kunne få sin ret gennem henvendelse til denne institution. Det andet argument er de gode erfaringer, vi har fra ombudsmandens hidtidige virksomhed.

Med hensyn til spørgsmålet om, at enhver borger skal kunne få sin ret, da henviser jeg til oplysninger, vi har modtaget om, at

ombudsmanden i de år, der er gået, har måttet henlægge flere sager, fordi det var forhold, der henhørte under den kommunale forvaltning. Enhver kan se, at det er uheldigt over for den borger, der på denne måde ikke kan få sin ret, hvis en opdeling, som han jo ikke tænker særligt på, medfører, at han ikke har mulighed for at få gennemført sin klage. Vi ved jo også, således som det ærede medlem hr. Vagn Bro gjorde opmærksom på, at i Sverige, hvorfra vi i flere henseender har hentet denne ordning, har man det således, at justitieombudsmanden har kompetence også i forhold til den kommunale forvaltning.

Med hensyn til det andet argument, de gode erfaringer fra ombudsmandens hidtidige virksomhed, synes jeg vi har grund til at glæde os over, at det er gået langt bedre, end i hvert fald nogle frygtede. Jeg tror, ikke mindst den højtærede økonomiminister glæder sig over, at ombudsmandsinstitutionen har virket på en måde, så der ikke er nogen som helst diskussion om, hvorvidt det er rigtigt at have den. Den har for mange borgere betydet, at de går ud fra, at de altid kan få en retfærdig afgørelse. Ombudsmanden har forstået at udøve sin virksomhed med takt og fasthed og med dygtighed på en sådan måde, at disse afgørelser har været indiskutable.

Det er heller ikke blevet således, som nogle frygtede, at tjenestemændene kan føle noget ubehag forbundet med, at en sag, de har behandlet, skal kunne forelægges ombudsmanden. Jeg tror tværtimod, at mange af dem ofte føler, at det kan være en fordel, at der er en instans, hvor sagen kan blive gjort endeligt op. Det viser sig jo også, at der ikke er nogen kritik af sagerne. Jeg kender ikke noget tilfælde, hvor tjenestemænd har rettet bebrejdelser, og bortset fra et enkelt tilfælde kender jeg heller ikke noget, hvor andre har gjort det. Det enkelte tilfælde, hvor der er sket en afvigelse fra dette, er ganske nyt; det var en minister, der åbenbart mente, at det var nødvendigt for ham at kritisere ombudsmandens afgørelse ved at fremhæve, at ombudsmanden havde anlagt en meget formel betragtning. Se nu er det jo ombudsmandens opgave at kritisere, hvis ombudsmanden mener, det er nødvendigt. Det er det, folketinget har valgt ombudsmanden til;